

[Kent Kirk]

ske samarbejde. I den udstrækning NATO-samarbejdet udvikler sig således, at Den Vest-europæiske Union kommer til at spille en større rolle i det europæiske forsvar og måske bliver NATO's forlængede arm i Europa, og i den udstrækning De Forenede Nationer i større grad vil bruge de regionale organisationer til fredsskabende arbejde i regionerne, er det oplagt, at Danmark også må have mulighed for at få indflydelse på disse sager. Derfor har vi – samlet i Folketinget – et problem, som vi skal have fundet en løsning på. Vi erkender, at den løsning kun kan findes ved en folkeafstemning, men det hjælper ikke, at man skjuler dette problem.

Det samme gælder den videre udvikling af Den Økonomiske og Monetære Union. Vi tror ikke på, at der nogen sinde bliver en fælles mønt. Lad mig sige det helt klart: Vi tror ikke på, at det bliver en fælles mønt, og vi synes heller ikke, at det skal være en fælles mønt, som erstatter de nationale valutaer; men det, vi tror bliver nødvendigt, når man er kommet igennem den 2. fase af Den Økonomiske og Monetære Union, er, at der bliver en fælles regneenhed: en fælles mønt, der kan arbejde sideløbende med de nationale valutaer. Jeg synes, at jeg vil sige det her, for jeg mener, det er vigtigt, at man er opmærksom på det i den videre debat.

Vi er enige med Socialdemokratiet i, at med hensyn til institutionerne og ændringerne dér vil vi aldrig acceptere, at Danmark mister sin kommissær. Vi vil heller ikke acceptere, at der ændres på stemmevægten i Ministerrådet. Vi synes, der er den rigtige balance i dag. Og når der skal ske ændringer, må det alene være en justering i forhold til de nye lande. Og vi mener også, at Danmark og alle de andre lande har ret til at være formand for Ministerrådet.

Til sidst skal jeg sige, at vi kan stemme for det dagsordensforslag, hr. Ivar Nørgaard har fremsat. Vi mener, at det holder fast i den politik, vi blev enige om frem til den 18. maj, men samtidig siger jeg også, at der kommer en dag, hvor vejene skilles, medmindre Socialdemokratiet og SF også kan indse, at der kommer nye udfordringer i den danske Europapolitik inden for en overskuelig fremtid.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Når jeg tager ordet nu, så er det, fordi jeg synes, hr. Kent Kirks indlæg om arbejdsløsheden var utrolig fattigt. Jeg forstod, at hele den diskussion, som man nu har i EF-landene på baggrund af arbejdet med hvidbogen, for Det Konservative Folkeparti blev til, at nu skal vi være meget mere fleksible, og at det var underforstået, at det skulle betyde en forringelse for lønmodtagerne. Flexibilitet er da også – så vidt jeg ved – et spørgsmål om uddannelse og om at hindre flaskehalse osv.

Det Konservative Folkepartis ordfører hæftede sig også ved nogle diskussioner om for høje arbejdsmarkedsbidrag. Så er det, jeg gerne lige så forsigtigt vil have at vide af hr. Kent Kirk, selv om det nu står i et papir og kommer til at stå i hvidbogen: Vil den problemstilling også skulle gælde for Danmark? Er det ikke sådan, at vi netop har nogle af de laveste arbejdsmarkedsbidrag i hele EF, og at det var de andre lande – hvis de skulle sætte dem ned – der skulle blive inspireret af os?

Det lød, som om det bare var sådan en slags tale om lidt dansk indenrigspolitik vedrørende styring af økonomien. Det, der er min hovedkritik af indlægget, er, at det slet ikke tog fat i, hvordan vi løser arbejdsløshedsproblemerne, hvordan vi går i gang med koordineret – også i EF-landene – at diskutere, hvordan vi fordeler arbejdet. For hvis arbejdsløsheden skal ned, kan vi jo ikke nøjes med at sige det, hr. Kent Kirk siger. Vi er også nødt til at tage en meget bredere vifte med, og det bekymrer mig, hvis De Konservatives udspil op til topmødet er, at man næsten ingenting skal røre, og at man overhovedet ikke skal drøfte fordeling.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jeg er næsten nødt til at tage ordet for at takke hr. Kent Kirk for, at nu er Det Konservative Folkeparti endelig ved at blive så fornuftigt, at det har fundet ud af, hvad det var, Fremskridtspartiet sagde.

Vi har hele tiden sagt: Det duer ikke at tage alle de 12 nationale valutaer og slå dem sammen i én kasse og så lave en fælles ecu med små eculetter. Den 13. valuta er selvfølgelig det eneste rigtige, således at man bevarer den nationale valuta og derudover kan have en fælles valuta til samhandel de 12 lande imellem i første omgang, indtil der kommer flere lande med. Det vil jeg takke hr. Kent Kirk for.